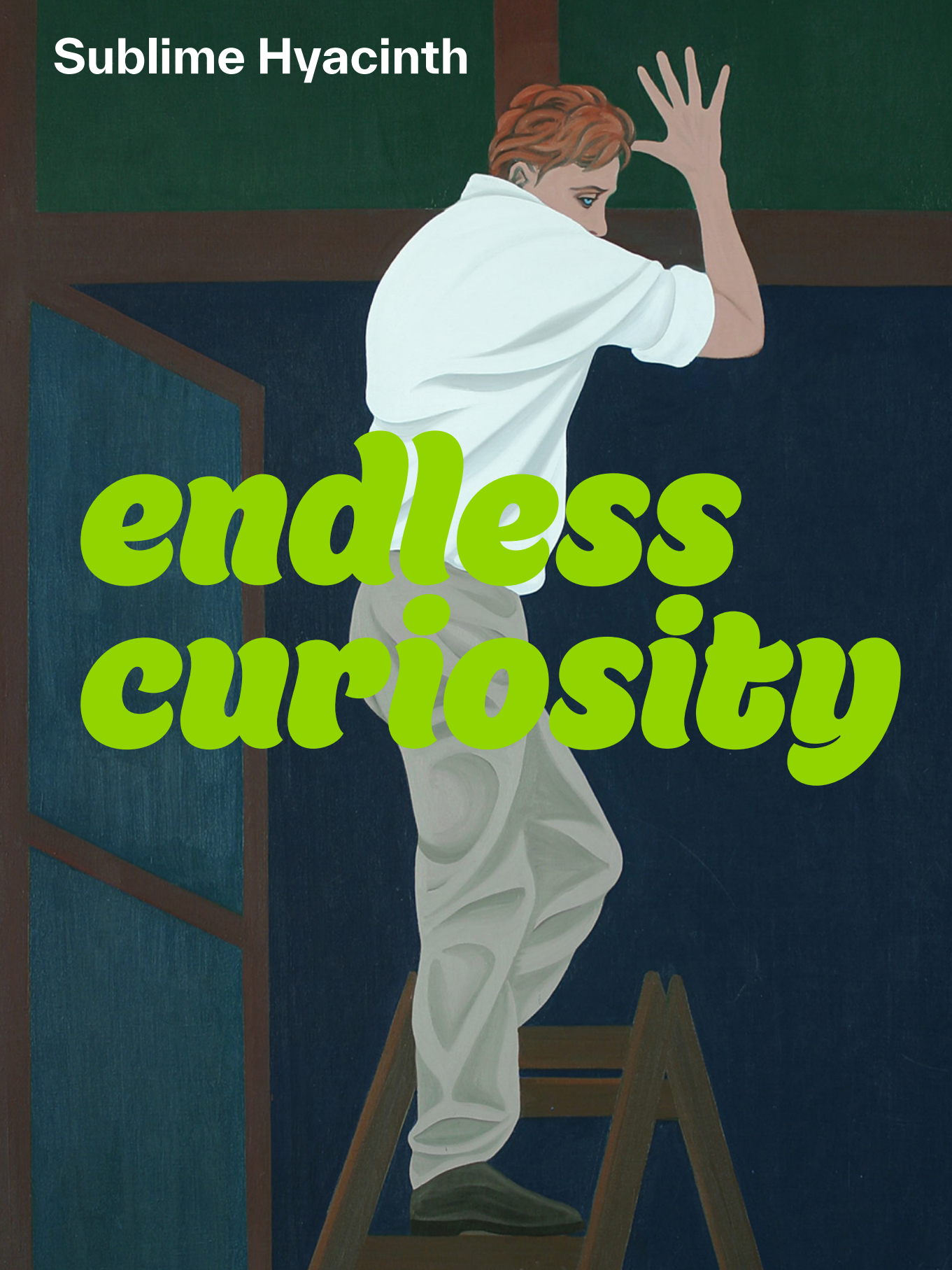

Sublime Hyacinth

*endless
curiosity*

An illustration of a man with reddish-brown hair, wearing a white long-sleeved shirt and light-colored trousers, standing on a wooden ladder. He is reaching up with his right hand towards a dark green surface, possibly a chalkboard. The background is dark blue with a wooden frame on the left. The text 'endless curiosity' is written in a large, bold, yellow-green script font across the center of the image.

Endless Curiosity

Výstava soukromé sbírky

Sublime Hyacinth

endless curiosity

Kurátorka výstavy
Valérie Horváth

Nikl, Rittstein, Císařovský, Bolf... Už letmý pohled na jména ze sbírky Sublime Hyacinth napovídá, že její osu tvoří výrazné osobnosti české porevoluční umělecké scény. Manželé Yvette a Boudewijn, kteří za sbírkou stojí, přitom oba pocházejí z Nizozemska. Na začátku 90. let se ovšem poznali v Praze a právě v Praze začala vznikat, bobtnat a rozpínat se jejich vášeň pro české umění.

Pro sběratele to musela být léta mimořádně dobrodružná. První orientace v nové zemi, hledání opěrných bodů v jejím kulturním terénu, prošlapávání cest k jednotlivým ateliérům i překonávání dnes už téměř nepředstavitelné jazykové bariéry. A především postupné objevování uměleckých osobností a navazování pevných přátelství i filantropických vztahů, které přetrvávají po desetiletí.

Neméně dobrodružnou kapitolou však byl tento proces i pro samotné české současné umění. To je obvykle nahlíženo pohledem insiderů – těch, kteří jsou jeho organickou součástí a vyrůstají z téhož kulturního podhoubí. Perspektiva Yvette a Boudewijna je jiná: je to pohled zvenčí, zbavený místních samozřejmostí, vedený zdravým odstupem i bezmeznou zvědavostí.

Navzdory tomu je dnes zpětným pohledem sbírka Sublime Hyacinth reprezentativním výběrem toho, co se především na poli mladé české porevoluční malby za posledních bezmála třicet let odehrálo. Výběrem jiným než rukou českých sběratelů, svéhlavým, s vlastním rukopisem, ale bezesporu výstižným.

Nikl, Rittstein, Císařovský, Bolf... Even a cursory glance at the names represented in the Sublime Hyacinth collection suggests that it showcases some of the leading figures of the post-1989 Czech art scene. Yet the couple behind the collection, Yvette and Boudewijn, both come from the Netherlands. In the early 1990s, however, they met in Prague – and it was in Prague that their passion for Czech art began to take shape, to grow, and to expand.

For the collectors, those years must have been extraordinarily adventurous: finding their bearings in a new country, seeking points of reference within its cultural landscape, forging paths to individual studios, and overcoming what now seems an almost unimaginable language barrier. Above all, it was a gradual discovery of artists and the forging of lasting friendships and philanthropic relationships that have endured for decades.

This process was no less adventurous for Czech contemporary art itself, as it is usually viewed almost exclusively through the eyes of insiders – its organic participants – who are firmly rooted in the same cultural soil. Yvette and Boudewijn's perspective is different: a view from the outside, free of local assumptions, guided by a healthy distance as well as endless curiosity.

And yet, in retrospect, the Sublime Hyacinth collection offers a comprehensive overview of what has taken place – particularly in the field of post-1989 young Czech painting – over the past thirty or so years. The selection, informed by other factors than the hands of Czech collectors, is idiosyncratic, marked by its own distinctive vision, and yet unquestionably emblematic.

sublime hyacinth

Exhibition curator
Valérie Horváth

Rozhovor **Interview** Radek Váňa
Editace **Editing** Michaela Pavlisová

Manželé Yvette a Boudewijn sice pocházejí z Nizozemska, ale seznámili se v roce 1993 v Praze. Yvette zde pracovala na výzkumu pro svou diplomovou práci na univerzitě v Groningenu a Boudewijn tu trávil pracovní volno, takzvaný sabatíkl. Praha je oba okamžitě okouzila bohatou kulturou i výjimečnou architekturou.

Během následujících let se postupně nořili do českého uměleckého světa se zaměřením na malbu a fotografii. Nebyl to však jednoduchý proces – na trhu tehdy fungovalo jen pár galerií a téměř všechny informace byly dostupné pouze v češtině.

O třináct let později se i se svým synem v Praze usadili natrvalo. „Toto období se neslo ve znamení častého setkávání s malíři, fotografy a designéry. Potkávali jsme se v jejich ateliérech, v kavárnách, ale i u nich nebo u nás doma. A právě osobní kontakty s umělci sehrály zásadní roli při budování naší sbírky,“ vypráví Boudewijn.

V roce 2012 se však stěhovali znovu, tentokrát do Paříže. Jejich zájem o české umění i vazby na zdejší umělce přetrvaly i léta strávená ve městě na březích Seiny a následný přesun do další evropské metropole, Lisabonu. „Stále jsme se soustředili na udržování a další prohlubování pražské sbírky. Amsterdam, Praha a Lisabon společně tvoří geografický i kulturní trojúhelník, který formoval náš pohled,“ říkají.

V polovině loňského roku se do Prahy vrátili a se zvědavostí sobě vlastní zjišťují, jak se česká umělecká scéna mezitím proměnila.

Although both Dutch by origin, Yvette and Boudewijn – now married – met in Prague in 1993. At the time, Yvette was conducting research here for her master's thesis back at the University of Groningen, while Boudewijn was on sabbatical. Prague immediately captivated them both with its rich cultural life and exceptional architecture.

Over the following years, they gradually immersed themselves in the Czech art world, focusing primarily on painting and photography. This was not an easy process: at the time, only a handful of galleries were operating, and almost all information was available exclusively in Czech.

Thirteen years later, they settled permanently in Prague with their son. “This period was marked by frequent encounters with painters, photographers, and designers. We met in their studios, in cafés, but also in their homes and in ours. These personal relationships with artists played a crucial role in building our collection,” Boudewijn recalls.

In 2012, however, they moved again – this time to Paris. Their interest in Czech art and their connections with local artists endured throughout the years spent in the city on the banks of the Seine, as well as during a subsequent move to another European capital, Lisbon. “We continued to focus on maintaining and further deepening the Prague collection. Amsterdam, Prague, and Lisbon together form a geographical and cultural triangle that has shaped our perspective,” say the duo.

In the middle of last year, they returned to Prague and, with their characteristic curiosity, are now discovering how the Czech art scene has evolved in their absence.

Pojďme se vrátit na úplný začátek vaší sběratelské cesty. Inklinovali jste ke sběratelství i před příjezdem do Prahy?

B: Touhu sbírat věci, které se mi líbí, mám už od dětství. Jako malý kluk jsem začínal s poštovními známkami a náhodné dětské sbírání velmi brzy přerostlo v pokus získat veškeré známky vydané v Nizozemsku. A to pokud možno bez razítek. Dařilo se mi poměrně dobře, ale když nastal na filatelistickém trhu propad, tak jsem sbírku prodal. Navázal jsem na to až v Praze, kdy jsme řešili rekonstrukci našeho domu. Nebavilo mě celý den sedět u stolu se stavbyvedoucím, proto jsem navrhl Yvette: „Pojďme radši začít něco sbírat.“

Y: O umění jsme se ale začali zajímat už dříve. Boudewijn během studia na vysoké škole četl knihy o umění, v Eindhovenu jsme společně navštěvovali kurzy dějin umění a rádi jsme trávili čas i v muzeích a galeriích. Zatímco já jsem vizuálně založená, Boudewijn je opravdový lovec. Klidně bych přišla do galerie a jednoduše si koupila to, co se mi líbí. On na to jde systematicky – pročte si všechny dostupné informace, daného autora delší dobu sleduje a pak navštíví jeho další výstavu.

Co tedy po návrhu začít sbírat umění následovalo?

Y: Velmi brzy jsme zjistili, že v Praze v té době neexistovaly v podstatě žádné galerie.

B: Kromě MIXM (*pozn. red.: jedna z prvních komerčních galerií v Česku založená v roce 1991*).

Y: A tak jsme se vypravili do Národní galerie a bavili se s tehdejšími řediteli, který nás nakonec odkázal na kurátora Radka Váňu, s nímž jsme pak dlouhá léta spolupracovali. Během prvního setkání přímo ve Veletržním paláci jsme dali dohromady seznam umělců, kteří by pro nás mohli být zajímaví. A začali jsme s Tomášem Svobodou, jeho triptych jsme koupili přímo v Akademii výtvarných umění.

B: Další Tomáš, tentokrát Císařovský, nás pak představil několika dalším umělcům.

Let's rewind to the very beginning of your art collecting journey. Were you already drawn to collecting before coming to Prague?

B: I've always felt the desire to collect things that I like – ever since I was a child. As a little boy, I started out with stamps – a casual childhood pastime which soon grew into a quest to collect every stamp ever issued in the Netherlands. Preferably in mint condition, too. I did reasonably well, but when the philatelic market took a downturn, I ended up selling the collection. I didn't follow up with it until we came to Prague and were planning the renovation of our house. I didn't enjoy sitting at the table with our construction manager all day, so I said to Yvette, “Let's start collecting something instead.”

Y: But we'd taken an interest in art long before that. Boudewijn used to read books about art at university; we took art history classes together at Eindhoven, and we enjoyed spending time in museums and galleries too. I'm very much visually oriented while Boudewijn is a true hunter. I'm happy just coming into a gallery and buying whichever piece I like, whereas he is methodical: he'll gather all available information, he'll follow the author for a while, then he'll visit their next show.

So what happened after you suggested starting an art collection?

Y: We soon discovered that Prague had no galleries to speak of.

B: Except the MIXM (*one of the first Czech commercial galleries which was founded in 1991, EN*).

Y: And so we went to the National Gallery and talked to the then-director, who eventually pointed us to the curator Radek Váňa, with whom we ended up collaborating for many years. During our first meeting right at the Trade Fair Palace, we compiled a list of artists we could work with. And we started with Tomáš Svoboda – we bought a triptych from him right at the Academy of Fine Arts.

B: And then another Tomáš – Císařovský – introduced us to a few other artists.

Naráželi jste během schůzek na jazykovou bariéru?

B: Zpočátku to bylo poměrně komplikované. Na začátku 90. let nebyly v Československu žádné tištěné materiály v angličtině. Člověk si mohl jen listovat a prohlížet obrázky, ale možná to nakonec byla naše výhoda, že jsme museli vybírat jen na jejich základě.

Y: Vůbec jsme se navíc neorientovali v komplikovaných vztazích, které tehdy na uměleckém trhu panovaly. Nikdy jsme se nepodíleli na žádném „skupinkování“ a ani nás to nezajímalo.

Mnoho umělců zastoupených ve vaší sbírce říká, že jste si vždy neomylně vybírali ta nejlepší díla.

B: Celý život se řídím tím, že jediné, co přežije, je kvalita. Proto vždycky hledám jen to nejlepší. Ale když vybíráme ze tří obrazů, tak je to Yvette, kdo udělá definitivní rozhodnutí. Já zajistím, že se dostaneme k dobrému umělci, ale při výběru mezi dvěma třemi pracemi spoléhám na její bezchybný pohled.

S jakým záměrem jste sbírku budovali?

Y: Chtěli jsme současné umění, to bylo naše jediné kritérium. Chtěli jsme s umělci mluvit a navštěvovat je v ateliérech. Nikdy jsme si proto nepořídili dílo umělce, který byl po smrti.

B: Soustředili jsme se také výhradně na české umění, přáli jsme si, aby vznikl jeho ucelený přehled. Když jsme se po letech přestěhovali do Portugalska, řekl jsem: „Nemůžeme začít budovat portugalskou sbírku. Stojí to příliš času a energie, raději prohloubíme tu českou.“

Y: Byla radost sbírku budovat. Máme rádi osobní kontakt s umělci a všechny zastoupené v naší sbírce osobně známe a dlouhodobě sledujeme. Když někdo z nich pořádá vernisáž, rádi tam zajdeme. Stejně tak když se s některým z nich dlouho osobně nevidíme, navštívíme ho v ateliéru. Ale když o tom přemýšlím, tak mi naše sbírka přijde vlastně divná. A je to kvůli Boudewijnovi. On přemýšlí ve vymezeních, takže u každého díla jsme se nejdřív museli podívat, kdo ho vytvořil. Když to nebyl Čech, nemohli jsme ho koupit.

Did you encounter a language barrier during those meetings?

B: It was quite complicated at first. In Czechoslovakia in the early 1990s, there were no printed materials in English. You could only flip through them and look at the pictures. But perhaps it was an advantage after all – we had to choose based solely on them.

Y: And we didn't understand the complex relationships which shaped the art market back then. We were never part of any cliques, nor were we interested in them.

Many of the artists represented in your collection say that you always picked the best works without fail.

B: All my life I've been guided by the principle that the only thing that endures is quality. Which is why I'm always searching for the very best. But if we're torn between three paintings, it is Yvette who makes the final decision. I make sure we get to a good artist, but when it's down to two or three works, I rely on her flawless eye.

What was your objective when building the collection?

Y: We wanted contemporary art – that was our only criterion. We wanted to talk to the artists and visit them in their studios. That's why we never purchased an artwork from a deceased artist.

B: We also focused exclusively on Czech art, wishing to create a comprehensive overview. When we moved to Portugal years later, I said, “We can't start building a Portuguese collection. It's too time and energy consuming. We'll do better to expand the Czech one.”

Y: We like maintaining personal relationships with artists. We know every artist in our collection personally and we follow their work over the long term. We enjoy going to their show openings. When we haven't seen each other in a while, we drop by their studio. Now that I think about it, our collection seems a bit peculiar. And that's because of Boudewijn. He thinks in frameworks, so with each artwork we've had to look at the artist first. If they weren't Czech, we couldn't buy it.

Naráželi jste tedy na limity rozhodnutí sbírat výhradně české umění?

Y: Jednou jsme byli v ateliéru Martina Mainera, měl tam tehdy i díla svých studentů. Objevila jsem fantastický obraz krokodýla. Říkala jsem Martinovi, jak je student skvělý, a on mi odpověděl: „Tak to máš problém. Je to Maďar.“ Když jsem se podívala na Boudewijna, bylo to jasné. Nemůžeme ho koupit, protože se nehodí do sbírky.

B: To bys pak najednou mohla začít sbírat celou střední a východní Evropu. Musíš mít geografický rámec.

Y: Ale to přece není vůbec potřeba.

B: A také finanční rámec. Jinak začneš nakupovat skvělé věci z Maďarska, Ukrajiny nebo Sofie a utrhneš se z řetězu. Určitý rámec vše zjednoduší. Myslím, že je lepší mít deset obrazů od Rittsteina než dva od Rittsteina, dva od nějakého Rusa a další dva od Ukrajince.

Y: To jsou debaty, které spolu pravidelně vedeme.

Sbíráte také užité umění, a to i v podobě prostorových objektů. Dlouhodobě spolupracujete například s nizozemským designovým studiem Studio Job. Vnímáte rozdíl mezi výtvarným uměním a designem?

B: Neděláme v tom rozdíly.

Y: Design a sochy jsou pro nás nenahraditelné. Milujeme figurativní tvorbu a nebojíme se barev nebo nejrůznějších objektů. Studio Job nevnímám jen jako návrháře, ale jednoduše jako umělce.

Součástí vaší sbírky je pět děl s tematikou chrámu svatého Mikuláše, dominanty pražské Malé Strany, které vznikly na zakázku. Jaký je jejich příběh?

Y: Boudewijna chrám svatého Mikuláše opravdu oslovil, je to poznávací znamení Malé Strany. A tak přišel s dalším rámcem. Umělcům jsme při zakázce dali jen dvě omezení – velikost 2 × 2,4 metru a téma kostela. Co s tím udělají dál, nám bylo jedno. Některým umělcům se do toho příliš nechtělo. František Matoušek třeba říkal: „Pěkně děkuju, ale do toho nejdu. Takhle velké obrazy nedělám.“

Did you ever encounter any limits due to your decision to collect exclusively Czech art?

Y: One time, we were at Martin Mainer's studio. He also had some of his students' works there. I discovered an exquisite painting of a crocodile. I was saying to Martin how great his student was, and he replied, "Tough luck. He's Hungarian."

When I looked at Boudewijn, it was clear. We couldn't buy it. It wouldn't fit into the collection.

B: Because then you'd have to start collecting all of Central and Eastern Europe too. You have to set a geographical framework.

Y: No, that's not necessary at all.

B: As well as a financial one. Otherwise you'll end up buying wonderful pieces from Hungary, Ukraine or Sofia, and spiral out of control. A framework keeps things simple. I believe it is better to have ten paintings by Rittstein than two by Rittstein, two from a Russian and another two from a Ukrainian.

Y: This is an ongoing discussion between the two of us.

You also collect applied art – including spatial objects. You've been cooperating with the Dutch-based Studio Job. Do you feel that there is a difference between the visual arts and design?

B: We don't discriminate.

Y: Design and sculpture are both irreplaceable. We love figurative art, and we are not afraid of colours or any objects. I see Studio Job not just as designers, but simply as artists.

Your collection includes five commissioned works depicting St Nicholas' Church, the landmark of Prague's Lesser Town (Malá Strana, TN). What's their story?

Y: Boudewijn was truly intrigued by St Nicholas'. It is the symbol of the Lesser Town. So he came up with another framework. We only gave the artists two limitations: a 2 × 2.4 metre format, and the church as a theme. The rest was fully up to them. Some of the artists weren't too keen on it; for example, František Matoušek said, "Thanks, but no thanks. I don't do massive paintings like that."

B: Pracoval totiž výhradně s materiálem džínoviny, jejíž maximální šířka je 90 centimetrů.

Y: O půl roku později nám ale Matoušek najednou zavolal, že je náš obraz hotový.

B: Ptali jsme se sami sebe: „Jaký obraz? Vždyť jsme si u něj žádný neobjednali.“ Přesto jsme vyrazili k němu do ateliéru, vystoupali všechny ty schody a najednou ho uviděli.

Y: Vymyslel, že kusy látky může sešít, a bylo to poprvé, co takto postupoval. Šlo o zakázku, která inspirovala samotného umělce. Stejně tak Martin Mainer tvrdil, že roky nic podobného nedělal a není to nic pro něj. Naopak Tomáši Císařovskému a Jakubu Špaňhelovi se téma moc líbilo, Špaňhel se navíc tematikou kostelů už v minulosti zabýval.

B: Jste jedni z mála sběratelů, kteří se v nultých letech zaměřovali i na uměleckou fotografii.

Y: Ano, ale zajímala nás opravdu umělecká fotografie, ne dokument nebo módní fotka. Například Václav Jirásek dlouhodobě fotografe vesnické mikulášské oslavy, všechny ty bláznivé masky, to je pro mě extrémně zajímavé. Baví nás také aspekt dlouhodobosti – pokaždé, když jsme k němu do ateliéru přišli, jsme mohli sledovat, kam se celá série vyvinula. Koupili jsme pět jeho velkých fotek. Jsou to krásné kusy, skoro objekty.

B: Ano, působí až zastrahujícím dojmem. Nemůžeš se dívat vedle.

B: Ve svém bytě jste pravidelně pořádali umělecké večírky. Jak tato tradice vznikla?

Y: Jednu dobu bydlela ve stejném domě jako my i designérka Eva Eisler a v přízemí měl kancelář Bořek Šípek, proudila tam tak spousta umělců. Jednou jsme s Evou vymysleli, že uspořádáme společný večírek. Pozvali jsme nejružnější milovníky umění, ale taky třeba nizozemského velvyslance, Eva přizvala své studenty z UMPRUM a spoustu přátel. Byla to špičková party! Vždy týden před večírkem jsme byli sami sobě kurátory a podívali se na všechna díla, která máme. Obrazy, co byly na zdi, jsme sundali

B: After all, Matoušek’s material of choice is denim, which has a maximum width of 90 centimeters.

Y: But half a year later, we received a call from Matoušek saying our painting was finished!

B: We kept asking each other, “What painting? We didn’t commission anything from him.” But we made our way to his studio, walked up all those stairs, and there it was.

Y: He realized he could sew the parts of fabric together, and it was the first time he did it. It was a commission that ended up inspiring the artist himself. Martin Mainer too kept saying he’d never done anything like that, that it was not his thing. By contrast, Tomáš Císařovský and Jakub Špaňhel really liked the task and Špaňhel had explored the church theme before.

B: You’re one of the few collectors who also focused on art photography in the 2000s.

Y: Yes, but we were really interested in art photography, not document or fashion photography. For example, Václav Jirásek photographs the St Nicholas celebrations in the countryside, all the crazy masks – I find that extremely interesting. We also like the long-term aspect – every time we came to his studio, we could see the development of the series over time. We bought five of his large photographs. They’re beautiful pieces; almost objects.

B: Indeed. They’re close to intimidating. You can’t look away.

B: You regularly held art gatherings in your apartment. How did this tradition come about?

Y: At one point, the designer Eva Eisler lived in the same house, and Bořek Šípek’s office was on the ground floor, so there was this constant flux of artists. One day, with Eva, we decided to throw a party together. We invited all kinds of art lovers, the Dutch ambassador, and so on. Eva invited her students from the Academy of Art, Architecture and Design and brought a bunch of friends. It was a great party! A week before the event, we became our own curators and looked at all the works we had. We took

a pověsili nové. I pro umělce samotné bylo pěkné vidět nové přírůstky vedle starších obrazů. Večírky jsme pořádali zhruba tři roky, pak jsme se přestěhovali do Paříže a Eva se také odstěhovala, takže to celé trochu vyvanulo.

B: Jak vnímáte roli sběratelů v uměleckém světě?

B: Sběratelství vnímám jako snahu podpořit umělce a zajistit, aby mohl pokračovat v práci. To považuji za stěžejní. A jedním z prostředků, jak toho dosáhnout, je právě budování vlastní sbírky.

Y: Před několika lety jsme začali sbírku inventarizovat, protože jsme neměli přehled, co všechno vlastně máme. Připravili jsme certifikáty, a když jsme chtěli, aby je umělci podepsali, zpočátku se jim do toho nechtělo. Říkali: „Vy to chcete prodat?“. Ale o to nám vůbec nešlo, opravdu jsme to chtěli jen jako potvrzení pravosti.

B: Pro nás umění není investice. Je samozřejmě prima, když jeho hodnota stoupne, ale vůbec nám o to nejde. Obrazy se nemění, bez ohledu na cenovku.

B: Jste ukázkovým příkladem zodpovědného sběratelství – pokud byl umělec zastupovaný galerií, vždy jste nakupovali přes ni.

Y: Je mi líto, že se čeští umělci tak málo dostanou do zahraničí. Nizozemci například vůbec netuší, co české umění je. A právě v tom by umělcům mohly galerie pomoci. Nicméně v Česku nejsou mezi oběma stranami dobré vztahy, navzájem si nevěří. Stalo se nám, že k nám na výstavě přišel umělec a řekl: „Tady si to nekupujte. Počkejte, až výstava skončí, a pak vám to prodám přímo.“, protože chtěl cenu uvedenou na cenovce. Ale nedochází jim, že galerie také musí růst, aby mohla do ciziny a nabídnout jim zviditelnění i tam.

B: Přemýšlíte o tom, co uděláte se sbírkou do budoucna?

Y: O sbírku je potřeba pečovat. Neustále si proto klademe otázky: Co s ní budeme dělat? Darujeme ji? Dáme ji jako celek do dražby? Předáme ji další generaci? Pořád nevíme.

paintings off the wall and hung new ones. Even the artists themselves enjoyed seeing new additions next to older works. We hosted those events for about three years, then we moved to Paris and Eva moved out too, so it all kind of evaporated.

B: How would you describe the role of collectors in the art world?

B: Collecting is the effort of supporting an artist and making sure that they can keep working. To me, that’s crucial. And one of the means to this end is to build your own collection.

Y: A few years ago, we started taking inventory of our collection because we weren’t sure exactly what we had. We prepared certificates and when we asked the artists to sign them, they were a little reluctant at first. They were saying, “Are you planning to sell?” But that wasn’t our intention at all, we merely wanted to have a proof of authenticity.

B: To us, art is not an investment. Of course it’s nice when its value goes up, but that’s not why we do it. Paintings don’t change – regardless of their price tag.

B: You are a prime example of ethical collecting: if an artist had gallery representation, you always made sure to buy their work through the gallery.

Y: I find it sad that Czech artists are so underrepresented abroad. The Dutch, for example, have no idea what Czech art is. And that is precisely where galleries could help. But in the Czech Republic, these relationships are strained, and the two sides don’t trust one another. We had an artist come up to us at a show, saying, “Don’t buy it here. I’ll sell it to you directly when the show’s over.” He wanted the price on the tag. But what they don’t realize is that the gallery also has to grow in order to go abroad and help its artists get more visibility there as well.

B: What are your future plans for the collection?

Y: The collection requires care. Which is why we keep wondering, What are we going to do with it? Do we donate it? Do we auction it as a whole? Do we hand it over to the next generation? We haven’t decided yet.

Vlastní muzeum mít nechcete? Máte spoustu prací s muzeální hodnotou.

B: Ne, muzeí je i tak dost. Podle mě je lepší se postarat, že se celá sbírka, nebo alespoň její část, dostane do dobrého muzea.

Y: My máme obecně problém s tím se předvádět. Přidanou hodnotu muzea tedy nevidím.

No plans for a museum of your own? Many of your works are of museum significance.

B: No, there's plenty of museums as it is. I think it's better to make sure that the whole collection, or at least some of it, gets into a good museum.

Y: And we don't like to show off – so I don't see the added value of a museum.

B: Věřím, že z našeho návratu do Prahy spousta věcí sama vyplyne. Základem naší sbírky vždy budou obrazy – pokud budou cenově dostupné, budeme v jejich sbírání pokračovat. Vyhledáme všechny naše známé, ať zjistíme, jak se mají, zajdeme do ateliéru podívat se na nové věci. Dovedu si představit, že nastane revival.

B: I'm certain that a lot of things will naturally resolve themselves now we're back in Prague. Paintings will always be at the core of our collection – and as long as they're financially accessible, we will go on collecting them. We will call on all of our friends to see how they are, we'll go down to the studios to look at their new work. I can see a revival happening.

Bolf

Císařovský

Janoušková

Žirásek

Kocourek

Kotzmannová

Mainer

Matoušek

Merta

Nepraš

Níkl

Ovčáček

Pinkava
Plesl
Rittstein
Róna
Soukup
Strížek

Svoboda
Špaňhel
Tóth
Véla
Zoubek

Sv. Mikuláš

Malostranský chrám sv. Mikuláše, jedna z nejikoničtějších pražských staveb, má v srdci Boudewijna a Yvette zvláštní místo. I proto se stal předmětem neobvyklé zakázky. Sběratelé postupně oslovili pět malířů: Tomáše Císařovského, Martina Mainera, Františka Matouška, Antonína Střížka a Jakuba Špaňhela. Všichni dostali stejné zadání: vlastní pojetí chrámu sv. Mikuláše ve velkorysém formátu 2×2,4 metru. Soubor pěti uměleckých děl, která by bez sběratelského ponouknutí nikdy nevznikla, je dnes klíčovou součástí sbírky Sublime Hyacinth.

St Nicholas' Church in the Lesser Town, one of Prague's most iconic buildings, holds a special place in the hearts of Boudewijn and Yvette. That's how it became the subject of an unusual commission. The two collectors gradually approached five painters: Tomáš Císařovský, Martin Mainer, František Matoušek, Antonín Střížek, and Jakub Špaňhel. All were given the same brief: to create their own interpretation of St Nicholas' Church in the generous format of 2×2,4 metre. The resulting ensemble of five works – which would never have been made without the collectors' initiative – is today a key part of the Sublime Hyacinth collection.

St Nicholas

Tomáš Císařovský
Sv. Mikuláš **St Nicholas**
olej na plátně **oil on canvas**
2006

Tomáši Císařovský,
okamžiky a krajiny
českých dějin maluješ
štetcem kronikáře. Y & B

Tomáš Císařovský,
you paint the moments
and landscapes of Czech
history with a brush
like a historian. Y & B

Martin Mainer
Sv. Mikuláš **St Nicholas**
akryl na plátně **acrylic on canvas**
2016–2017

Martine Mainere,
společně jsme se hodně
nasmáli, hodně jsme toho
vypili a vedli filozofické
debaty, které nám
pomohly lépe porozumět
tobě i tvé tvorbě. S tebou
se člověk nikdy nenudí.
Y&B

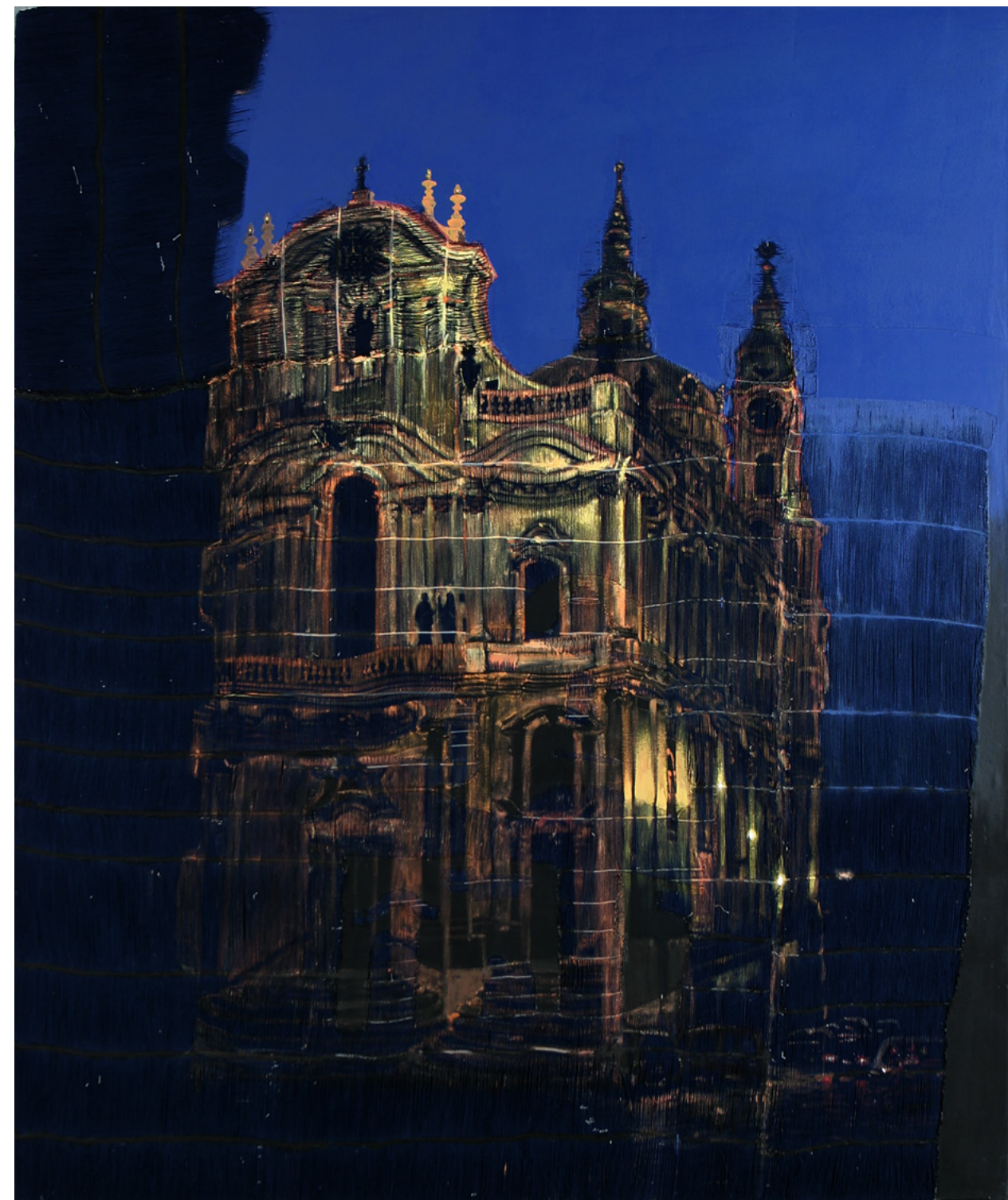
Martin Mainer,
we laughed and drank
a lot together and
had philosophical
conversations which
helped us understand
you and your work better.
Never a dull moment.
Y&B

František Matoušek
Sv. Mikuláš **St Nicholas**
akryl na denimu **acrylic on denim**
2006

Františku Matoušku alias
Francisi de Nîme, dal
jsi džínovinu – denimu –
překvapivý a působivý
rozměr. Dnes proto
znamená mnohem víc než
kdy dřív. Y & B

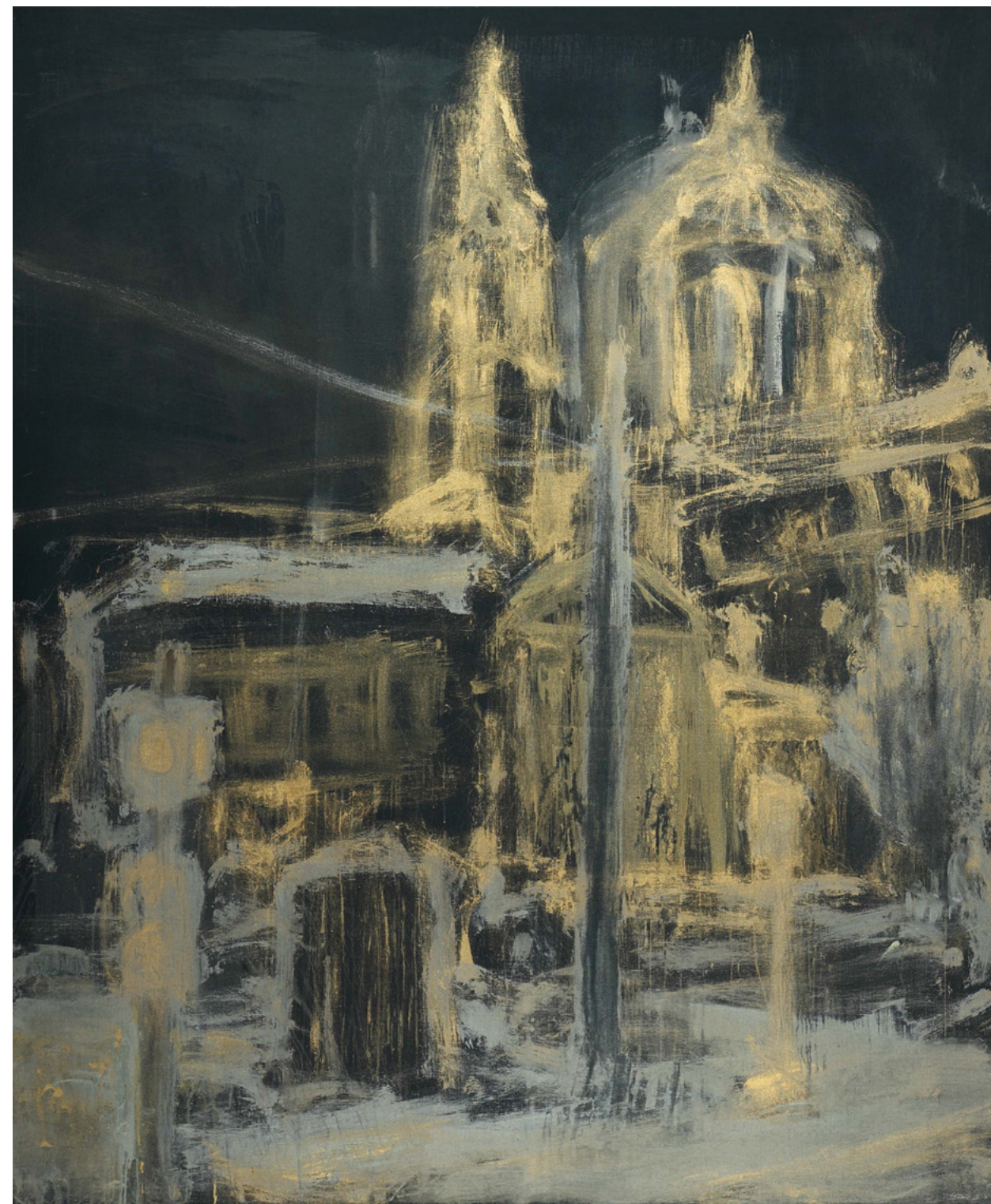
František Matoušek,
aka Francis de Nîme,
you've given denim
a surprising and
impressive twist. Denim
is now much more than it
ever was. Y & B

Jakub Špaňhel
Sv. Mikuláš **St Nicholas**
olej na plátně **oil on canvas**
2006

V ateliéru Jakuba Špaňhela v bývalé benzince, plné všelijakých lustrů (včetně snad těch největších v Praze), byla vždycky fajn atmosféra. Y&B

Jakub Špaňhel's studio located in a former gas station with lots of chandeliers — some of the largest in Prague, always had a relaxed atmosphere. Y&B

Antonín Střížek
Sv. Mikuláš **St Nicholas**
olej na plátně **oil on canvas**
2011-2015

Antoníne Střížku,
užili jsme si tvé vaření
i malování. S láskou
vzpomínáme na to, jak
jsi v létě na naší terase
přidával sněhové vločky
do svého obrazu svatého
Mikuláše. Y & B

Antonín Střížek,
we enjoyed your cooking
and painting. We have
fond memories of you
adding snowflakes to your
painting of St Nicholas on
our terrace in the summer.
Y & B

Rembrandt

Na přelomu let 2020 a 2021 se ve Šternberském paláci konala výstava Rembrandt: Portrét člověka, uspořádaná Národní galerií v Praze ve spolupráci s Wallraf-Richartz-Museum & Fondation Corboud v Kolíně nad Rýnem. Výstava byla věnována Rembrandtu van Rijn, jednomu z nejvýznamnějších malířů světových dějin umění. Součástí výstavy byl i projekt nazvaný After Rembrandt. Osm současných českých umělců a umělekýň mělo zpracovat vlastní uměleckou reflexi Rembrandtovy ikonické malby Učenec ve studovně. Mezi oslovenými umělci byli i Jakub Špaňhel, Štefan Tóth a Vladimír Věla, jejichž tři „Rembrandti“ jsou dnes součástí sbírky Sublime Hyacinth.

At the turn of 2020 and 2021, the exhibition Rembrandt: Portrait of a Man was held at the Sternberg Palace, organized by the National Gallery in Prague in cooperation with the Wallraf-Richartz-Museum & Fondation Corboud in Cologne. The exhibition was dedicated to Rembrandt van Rijn, one of the most significant painters in the history of world art. The exhibition also included a project entitled After Rembrandt. Eight contemporary Czech artists were invited to create their own artistic reflections on Rembrandt's iconic painting A Scholar in His Study. Among the participating artists were Jakub Špaňhel, Štefan Tóth, and Vladimír Věla. Their three “Rembrandts” are now part of the Sublime Hyacinth collection.

Rembrandt

Jakub Špaňhel
After Rembrandt
olej na plátně oil on canvas
2015

Štefan Tóth
After Rembrandt
olej na plátně **oil on canvas**
2015

Vladimír Věla
After Rembrandt / Rozhraní III **After Rembrandt / Interface III**
akryl a pigment na plátně **acrylic and pigment on canvas**
2015

Josef Bolf
Chlapec a dívka **Boy and Girl**
keramika **ceramics**
2008

Josefe Bolfe, chvíli
jsme si na to sice zvykali,
ale temné stránky tvých
obrazů v sobě nesou prvky
osvěty, které nás nutí
přemýšlet. Y & B

Josef Bolf, it takes some
getting used to at first,
but the dark sides of
your paintings have
enlightened elements that
make us think! Y & B

Tomáš Císařovský
Okno **Window**
olej na plátně **oil on canvas**
1997

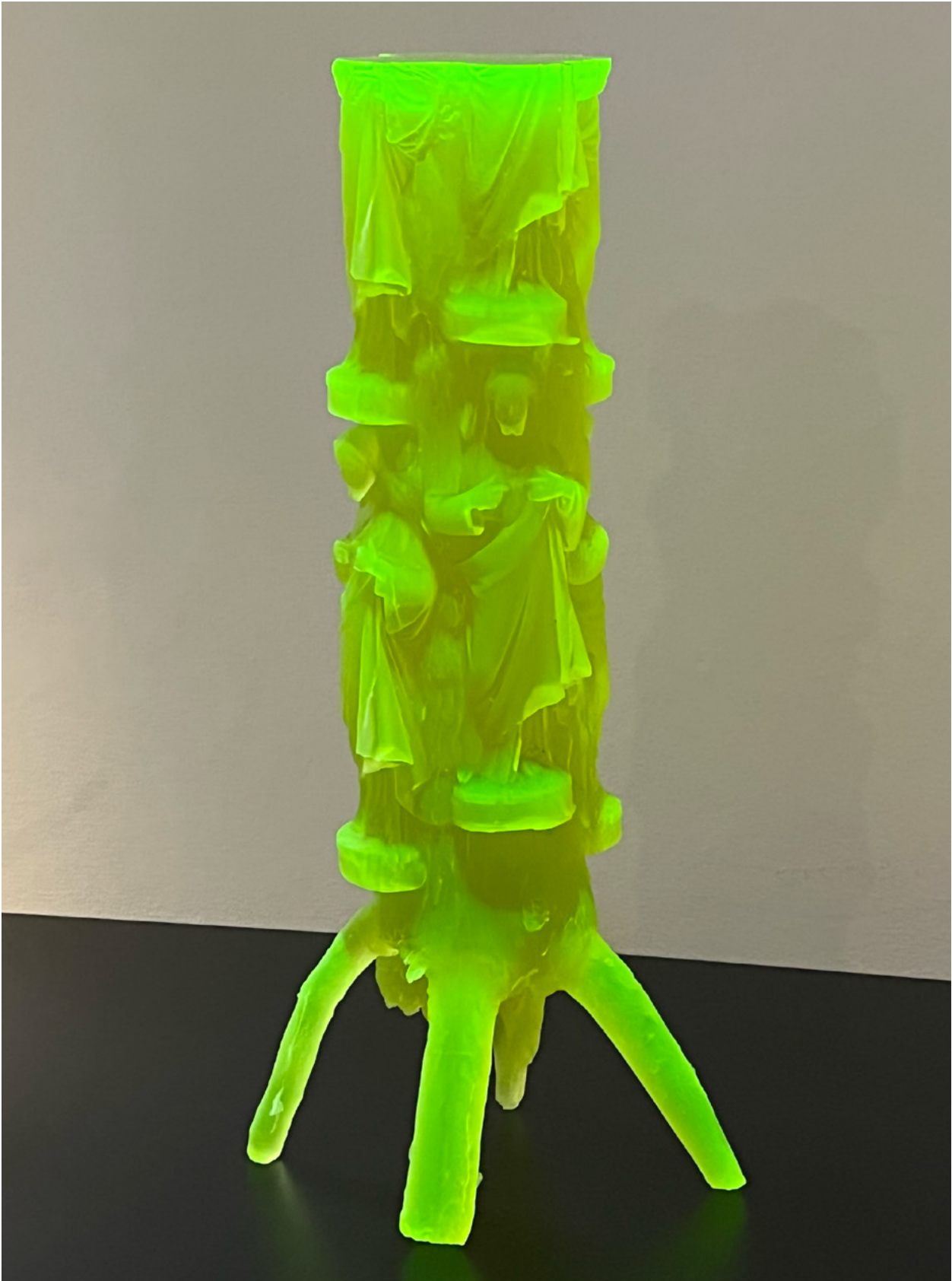

Jan Merta
Chatová oblast II **Cottage Settlement II**
olej na plátně **oil on canvas**
1999

Jakub Špaňhel
Zlatostříbrný lustr **Gold-and-Silver Chandelier**
olej na plátně **oil on canvas**
2007

Rony Plesl
Stromy rostou z nebe **Trees Grow from the Sky**
uranové sklo **uranium glass**
2021

Karel Nepraš
Modrá hlava **Blue Head**
natřený kov **painted metal**
1969–1970

Věra Janoušková
Figura **Figure**
kombinovaná technika **mixed media**

Martin Kocourek
Relikviář **Reliquary**
kovová popelnice, hřebíky **metal bin and nails**
2015

Martin Kocourek
Zrcadlová monstrance **Monstrance Mirror**
kov, zrcadlo, hřebíky **metal, mirror and nails**
2011

Alena Kotzmannová
Card Edition #1, #2, #3
černobílá fotografie v kovovém rámu
B&W photograph in a metal frame
2009

Aleno Kotzmannová,
tvé fotografie nás vždy
nutí dívat se pozorně,
až najednou vidíme
i mnohem víc. Portugalská
vazba nás ještě více
sblížila. Y & B

Alena Kotzmannová, your
photos always compel us
to look closely, and then
we see so much more.
The connection with
Portugal created an extra
kinship. Y & B

Eduard Ovčáček
Hlava s jizvou **Head with Scar**
bronz **bronze**
1973

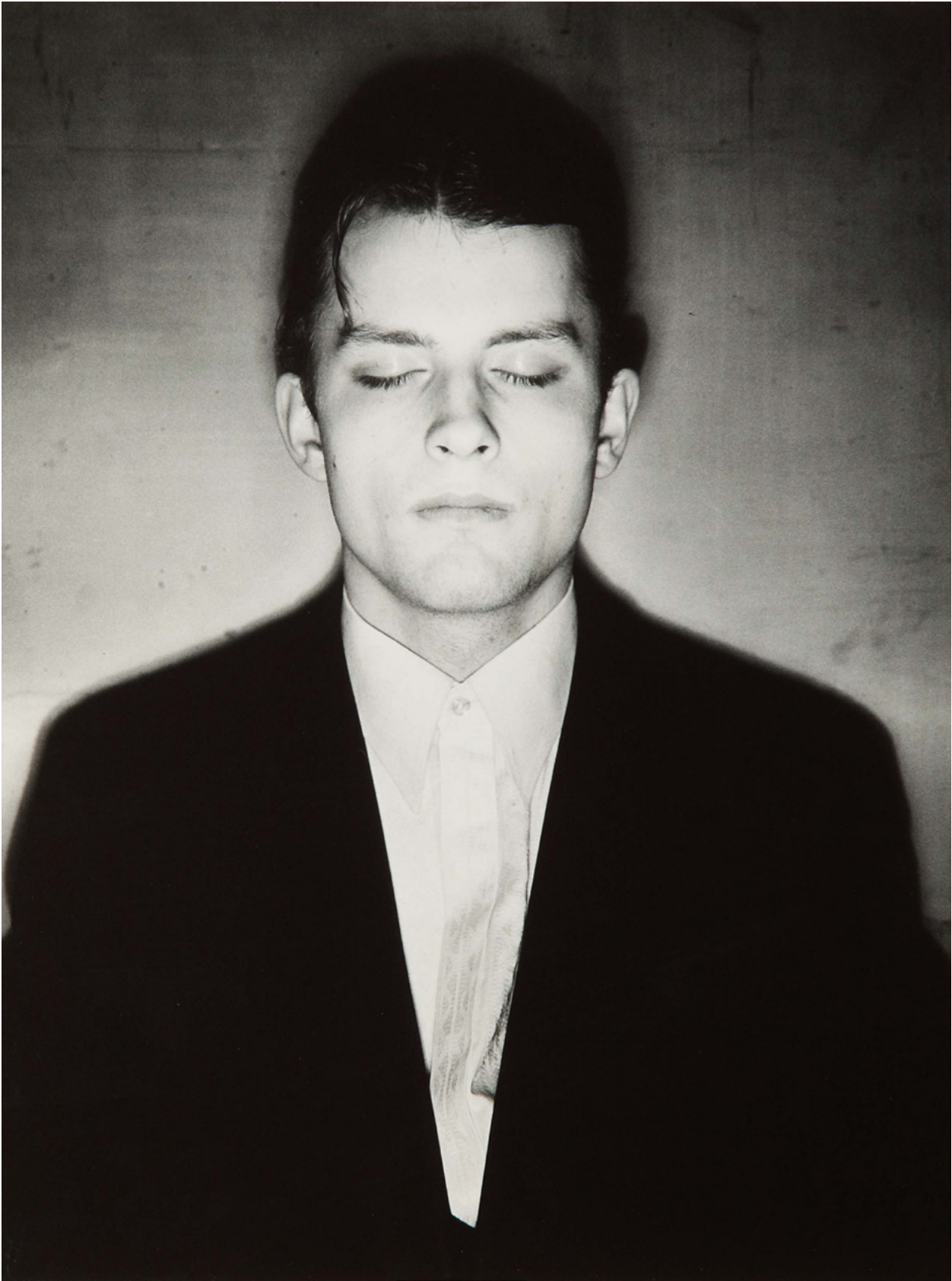
Ivan Pinkava
Pocta Josefu Sudkovi **Homage to Josef Sudek**
digitální tisk na papíru a dibondu **digital print on paper and ACP**
2019

Ivane Pinkavo, tvá tvorba
je okamžitě rozpoznatelná
svou poetickou snovostí.
Realita a fantazie se
v ní spojují v magický
a naprosto jedinečný
obraz. Y & B

**Ivan Pinkava, your work
is instantly recognizable
by its poetic dreams.
Reality and fantasy merge
into a magical and utterly
unique image. Y & B**

Ivan Pinkava
Portrét pro Antonina Artauda **Portrait for Antonin Artaud**
želatinostříbrná fotografie **gelatin silver photograph**
1986

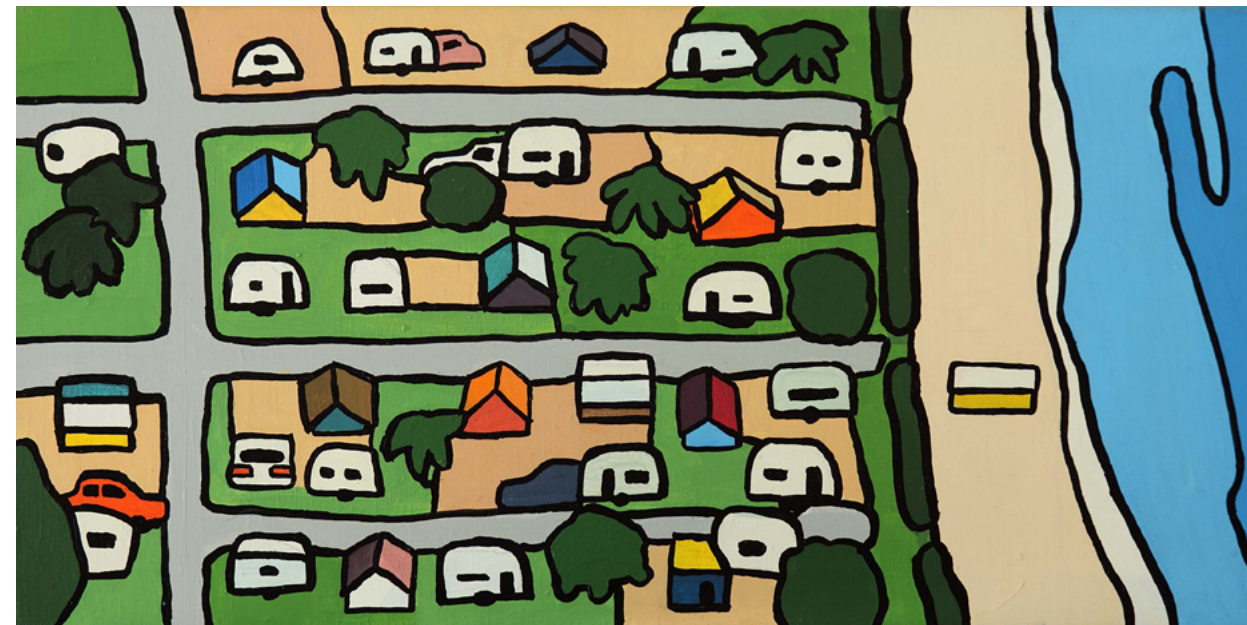
Jaroslav Róna
Muž s rybou **Man with Fish**
bronz **bronze**
2004

Jasan Zoubek
Trhlina **Crack**
bronz **bronze**
1982

Tomáš Svoboda
Autocamping
olej na plátně **oil on canvas**
1997

Tomáši Svobodo, tvůj
triptych byl krásným
a jasným výchozím bodem
celé naší sbírky. Y & B

Tomáš Svoboda, your
triptych was a beautiful
and clear starting point for
our collection. Y & B

Václave Jirásku, tvé
fotografie jsou jako dárky
od svatého Mikuláše:
prastaré mystické
rituály zachycené
jedinečným a nečekaným
způsobem. Y & B

Václav Jirásek, your
photographs are like
gifts from St. Nicholas:
age-old mystical rituals
captured in a unique and
unexpected way. Y & B

Výměna výstavy

Sbírka Sublime Hyacinth je mimořádně rozsáhlá. Tvoří ji přes dvě stě děl, z drtivé většiny velkoformátových maleb. Prostory Galerie Magnus Art tak mohou nabídnout jen letmé nahlédnutí do sbírky. Abychom návštěvníkům umožnili o něco hlubší vhled, rozhodli jsme se díla na výstavě Endless Curiosity v polovině jejího trvání částečně obměnit. Během tří měsíců se tak ve dvou vlnách na zdech galerie prostřídá přes dvacet maleb monumentálních rozměrů.

The Sublime Hyacinth collection is exceptionally extensive, comprising more than two hundred works, mostly large-scale paintings. As a result, the Magnus Art Gallery venue can offer only a brief glimpse into the collection. In order to provide you with a deeper insight, we decided to partially rotate the works on view halfway through the Endless Curiosity exhibition. Over the course of three months, more than twenty monumentally scaled paintings will alternate on the gallery walls in two successive phases.

Exhibition Rotation

Josef Bolf
Jídelna **Dining Room**
olej, akryl a inkoust na plátně
oil, acrylic, and ink on canvas
2009

Martin Mainer
Vernisáž v Headlands Exhibition Opening at Headlands
kombinovaná technika **mixed media**
1996

Jan Merta
Sestřička III **Nurse III**
olej na plátně **oil on canvas**
2018

Jan Merta
Holandská krajina **Dutch Landscape**
olej na plátně **oil on canvas**
1991–1996

Honzo Merto, obraz
Holandská krajina nám byl
zaslíben dávno předtím,
než vůbec vznikl! Naštěstí
nezůstalo jen u tohoto
mimořádně podnětného
obrazu. Y & B

Jan Merta, “The Dutch
Krajina” was quietly
destined for us long before
it was even created!
Fortunately it didn’t stop
with that one particularly
intriguing painting. Y & B

Petr Nikl

Freaks, Hlava s parožíím **Freaks, Head with Antlers**

olej na plátně **oil on canvas**

2001

Tvá tvorba, Petře Nikle, nás neustále okouzluje svou dětskou hravostí a úžasem, které se schovávají v jemných nuancích tvých obrazů. Tvé moudré poselství zní: nikdy nepřestávej snít a fantazírovat. Y & B

Your work, Petr Nikl, continually captivates us with your youthful wonder and playfulness contained within the subtleties of your paintings. Your wise lesson: Never stop dreaming and fantasizing. Y & B

Petr Nikl
Houba žebrovaná **Ribbed mushroom**
olej na plátně **oil on canvas**
2001

Petr Nikl
Dívka s růžovým hřebenem **Girl with Pink Comb**
olej na plátně **oil on canvas**
2001

Petr Nikl
Chlapec s medem **Boy with Honey**
olej na plátně **oil on canvas**
1998

Michael Rittstein
Berušky **Ladybirds**
kombinovaná technika na dřevovláknité desce
mixed media on fibreboard
1993

Michael Rittsteine,
ukazuješ nám syrový
chaos života v nádherně
deformovaných, barevně
výrazných obrazech
tak, jak to umíš jen ty.
Ten tvůj sportovní výkon
po schodech nahoru
z hlubokého sklepa až
do podkrovního ateliéru,
kde jsi instaloval svá
velkoformátová díla,
na nás též udělal hluboký
dojem. Y & B

**Michael Rittstein, you show
us the raw chaos of life
in wonderfully distorted,
colorfully expressive
images as only you can.
Your athletic climb up the
stairs from deep in the
cellar to the studio loft to
exhibit large works made
a deep impression. Y & B**

Vít Soukup
Dorka **Dorka**
olej na plátně **oil on canvas**
2003

Antonín Střížek
Sklo **Glass**
olej na plátně **oil on canvas**
2000

Koncepce katalogu:
Side2, Kateřina Krejčířová,
Michaela Pavlisová
Texty:
Valérie Horváth,
Kateřina Krejčířová,
Michaela Pavlisová, Radek Váňa
Kurátorka:
Valérie Horváth
Architektura:
Lenka Míková Architekti
Koncept projektu:
Radek Váňa
Editace a supervize:
Kateřina Krejčířová
Grafické zpracování:
Side2 / Marie Škvařilová,
Jiří Kristián Počta
Fotografie:
archiv autorů a sběratelů
Jazyková korektura:
Lucie Kettnerová
Překlad:
Elizabet Kovačeva

Tisk: Czech Print Center
Náklad: 700

© J&T Noblesse Oblige, z. ú., 2026

J&T Banka a umění

Jsme dlouholetým partnerem českého současného umění. S myšlenkou noblesse oblige, tedy že bohatství a úspěch zavazuje, podporujeme projekty, které kultivují, obohacují a posouvají naši společnost kupředu.

Umělec se dívá na svět tak trochu jinýma očima. Nebojí se jít proti proudu, riskovat, narušovat a zpochybňovat zažitá klišé. Svůj talent a píli investuje do vidiny lepší budoucnosti. A chápe, že součástí talentu je i schopnost prosadit se. Umění tak dokáže propojovat odvážné, talentované a mimořádné osobnosti. Proto jsme přímo v sídle společnosti J&T Banka vytvořili unikátní prostor, který umožňuje sdílet zážitky, inspiraci a radost ze života všem jeho návštěvníkům. Galerii Magnus Art J&T Banky vnímáme jako platformu pro vzájemné obohacování kulturních a společenských elit.

Sběratelství, další rozměr umění

V Magnus Art Galerii J&T Banky dáváme prostor začínajícím i zkušeným sběratelům umění. Máme za to, že se nejedná pouze o radost a koníček jednotlivců, ale také o důležitou součást fungování celého uměleckého světa. Sběratelství umění představuje jak emocionální investici, tak i formu mecenášství a filantropie. Proto v Galerii Magnus Art uvádíme cyklus, v němž máme ambici postupně představit mimořádné sbírky českých i zahraničních soukromých sběratelů umění.

Věříme, že se výstavy a příběhy sběratelů stanou zdrojem inspirace pro život s uměním. Protože umění obohacuje, a to nejen stěny, ale především myšlenkové a vědomostní obzory.

www.galeriemagnusart.cz

Magnus Art
Galerie J&T Banky